

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island og Hans Majestæt Norges Konge, som er besjælede af Ønsket om at fremme Udviklingen af Forligsbehandling i internationale Tvister i en med Folkenes Forbunds Pakt overensstemmende Aand, og som herved for deres Vedkommende har villet gennemføre Principperne i Forbundets Delegeretforsamlings Resolution af 22. September 1922 om Afslutning af Konventioner om Forligsnævn, er blevet enige om i dette Øjemed at afslutte en Konvention og har til deres Befuldmægtigede udset:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island:

Hans Majestæts chargé d'affaires a. i. i Stockholm Bent Fritz Falkenstjerne;

Hans Majestæt Norges Konge:

Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Stockholm Johan Herman Wollebæk;

hvilke, behørigt befuldmægtigede, er kommet overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De kontraherende Parter forpligter sig til at henvise til et staaende Nævn, som oprettes paa den nedenfor angivne Maade, til Undersøgelse og Forligsbehandling alle Tvister, af hvad Art de maatte være, som ikke indenfor rimelig Tid har kunnet løses ad diplomatisk Vej og ikke ifølge Statutten for den faste mellemfolkelige Domstol eller anden Overenskomst mellem dem skal underkastes enten nævnte Domstols eller en Voldgiftsrets Afgørelse.

Hans Majestet Kongen av Danmark og Island og hans Majestet Norges Konge, som er besjelet av ønsket om å fremme utviklingen av forliksbehandling i internasjonale tvistigheter i en ånd som stemmer med Folkenes Forbunds Pakt, og som herved for sitt vedkommende har villet gjennomføre prinsippene i Forbundets Forsamlings resolusjon av 22 september 1922 om avslutning av konvensjoner om forliksnevnder, er blitt enig om i dette øiemed å avslutte en konvensjon og har til sine befullmektigede opnevnt:

Hans Majestet Kongen av Danmark og Island:

Hans Majestets chargé d'affaires ad interim i Stockholm Bent Fritz Falkenstjerne;

Hans Majestet Norges Konge:

Hans Majestets overordentlige sendemann og befullmektigede minister i Stockholm Johan Herman Wollebæk,

hvilke, behørig befullmektigede, er kommet overens om følgende artikler:

Art. 1.

De kontraherende parter forplikter sig til å henvise til en fast nevnd, som opprettes på nedenfor angitte måte, til undersøkelse og forliksbehandling alle tvister, av hvilken art de enn måtte være, som ikke innen rimelig tid har kunnet løses ad diplomatisk vei og ikke ifølge vedtektene for den faste domstol for internasjonal rettspleie eller annen overenskomst mellom dem skal underkastes enten nevnte domstols eller en voldgiftsretts avgjørelse.